

(๑๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมາṇีไชยพระมหาภักษติย์

ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๑๒/๒๕๖๑

เรื่องพิจารณาที่ ต. ๖๗/๒๕๖๐

วันที่ ๒๖ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๖๑

เรื่อง นายดาบตำรวจ ไพบูลย์ วงศ์เพ็ญ (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัย ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ว่า คำสั่งลงโทษไอล้ออกจากราชการ ไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญ และกฎหมาย หรือไม่

ข้อเท็จจริงตามคำร้อง คำร้องเพิ่มเติม และเอกสารประกอบคำร้องสรุปได้ว่า นายดาบตำรวจ ไพบูลย์ วงศ์เพ็ญ (ผู้ร้อง) กล่าวอ้างว่า เมื่อวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๔๑ ผู้ร้องซึ่งเป็นข้าราชการตำรวจ ในขณะนั้นได้ถูกกล่าวหาว่ากระทำการผิดข้อหาข้อโงกร้าย แต่วันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๔๑ ผู้ร้องได้ถูกออกจากราชการซึ่งได้รับการอนุมัติในวันเดียวกัน ต่อมาวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๔๑ ได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนผู้ร้องตามข้อกล่าวหาดังกล่าว โดยในส่วนการดำเนินคดีอาญาต่อผู้ร้อง อัยการจังหวัดศรีสะเกษมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องผู้ร้องเมื่อวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒ อย่างไรก็ตาม ผลการพิจารณาของคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าผู้ร้องได้กระทำการผิดวินัย อย่างร้ายแรง ผู้บังคับบัญชาของผู้ร้องจึงมีคำสั่งลงวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๔๓ ลงโทษไอล้ออกจากราชการ ตั้งแต่วันที่ผู้ร้องได้รับอนุมัติให้ถูกออกจากราชการ ผู้ร้องจึงยื่นอุทธรณ์คำสั่งลงโทษดังกล่าวต่อคณะกรรมการข้าราชการตำรวจซึ่งปรากฏผลการพิจารณาให้ยกอุทธรณ์ ต่อมาผู้ร้องได้ร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการคุยปฏิการซึ่งโอนเรื่องร้องทุกข์ของผู้ร้องไปเป็นคดีของศาลปกครอง

โดยศาลปกครองครรราชสีมาพิพากษายกฟ้อง ผู้ร้องอุทธรณ์ ศาลปกครองสูงสุดพิพากษายืน
หลังจากนั้นผู้ร้องได้ยื่นคำขอให้ศาลปกครองครรราชสีมาพิจารณาพิพากษาคดีใหม่ตามพระราชบัญญัติ
จัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง ศาลปกครอง
ครรราชสีมาไม่คำสั่งไม่รับคำขอดังกล่าว ผู้ร้องอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าว ศาลปกครองสูงสุดมีคำสั่ง
ไม่รับคำร้องอุทธรณ์

ผู้ร้องกล่าวว่าข้างว่าเมื่อผู้ร้องได้ถ้าออกจากราชการก่อนมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน
ทางวินัย การดำเนินการสอบสวนทางวินัยจึงเป็นการดำเนินการที่ไม่ถูกต้องตามขั้นตอน
อันเป็นสาระสำคัญ และไม่มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยข้าราชการที่ออกจากราชการ
ไปแล้ว อีกทั้งยังเป็นการลงโทษที่มีผลย้อนหลังซึ่งขัดต่อหลักความไม่มีผลย้อนหลังของนิติกรรม
ทางปกครองอันเป็นหลักกฎหมายทั่วไปที่รับรองว่าการลงโทษบุคคลไม่ว่าจะเป็นไทยทางอาณา
ไทยทางปกครอง หรือไทยทางวินัย ถือว่าเป็นการจำกัดสิทธิและเสรีภาพในชีวิตร่างกายหรือทรัพย์สิน
จึงต้องห้ามตามมาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐
นอกจากนี้คำสั่งลงโทษทางวินัยดังกล่าวเป็นการลงโทษที่หนักเกินไปโดยไม่ได้สัดส่วนกับความผิด
ทั้งที่อัยการจังหวัดศรีสะเกษมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องผู้ร้องเป็นคดีอาญา และขัดต่อหลักกฎหมายทั่วไป
ที่ว่าบุคคลไม่อาจถูกลงโทษหลายครั้งสำหรับการกระทำความผิดครั้งเดียว ดังนั้น คำสั่งลงโทษทางวินัย
ที่ໄດ่ผู้ร้องออกจากราชการจึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย ผู้ร้องยื่นมีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญ
ตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ จึงขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาข้อโต้แย้ง
ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องต้องด้วยรัฐธรรมนูญ
มาตรา ๒๑๓ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาข้อโต้แย้ง หรือไม่

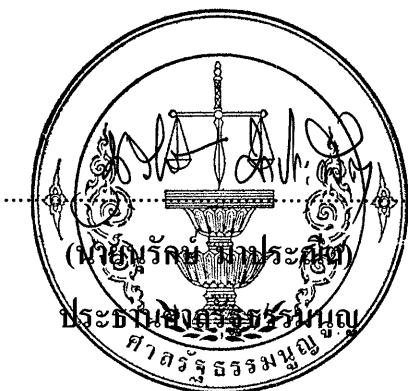
รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๑๓ บัญญัติว่า “บุคคล
ซึ่งถูกลงโทษโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายคุ้มครองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมี
คำวินิจฉัยว่าการกระทำนั้นขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข
ที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ”

- ๓ -

พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามคำร้อง คำร้องเพิ่มเติม และเอกสารประกอบคำร้อง เป็นกรณีที่ผู้ร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาในจังหวัดสั่งลงโทษ ໄล่ออกจากราชการ ไม่ชอบด้วย รัฐธรรมนูญและกฎหมาย อันเป็นประเด็นที่มีสาระสำคัญเดียวกันกับประเด็นที่ผู้ร้องได้ฟ้องคดี ต่อศาลปกครองและเป็นที่สุด โดยคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดแล้ว ซึ่งผู้ร้องได้ใช้สิทธิทางศาลตามที่ รัฐธรรมนูญกำหนด และศาลปกครองต้องดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมายและในพระปรมາภไชย พระมหาภักษติย์ โดยมีอิสระและปราศจากอคติทั้งปวง รวมทั้งให้ความเป็นธรรมแก่ผู้ร้อง ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๙ อยู่แล้ว ถือได้ว่าผู้ร้องได้รับการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ ตามรัฐธรรมนูญแล้ว จึงไม่มีการกระทำอันละเมิดสิทธิหรือเสื่อมสภาพตามรัฐธรรมนูญของผู้ร้อง กรณีจึงไม่ต้องด้วยหลักเกณฑ์ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาในจังหวัด

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาในจังหวัด

- ๔ -

(คำสั่งที่ ๑๒/๒๕๖๑)

.....
.....

(นายจรัส ภักดีธนากร)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

.....
.....

(นายทวีเกียรติ มีนาภานิษฐ)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

.....
.....

(นายกรินทร์ เมฆไตรรัตน์)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

.....
.....

(นายนฤบดี กลับปพชา)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

.....
.....

(นายปัญญา อุดชาณ)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

.....
.....

(นายวรวิทย์ กังคศิเทียม)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

.....
.....

(นายอุดมศักดิ์ นิติมนตรี)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ